

Casa de Raguener

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Prop del torrent de Raguener
Emplaçament	Ctra. B-120. Camí direcció N 200 m abans km. 11. Seguir a N 800 m costat torrent i camí a esquerra
Alçada:	286

Coordenades:

Latitud:	41.56051
Longitud:	1.90683
UTM Est (X):	408845
UTM Nord (Y):	4601559

Classificació

Número de fitxa	08147 - 55
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVII-XVIII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	En ruïna.
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08146A0020023500000OL
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dc., 28/09/2011 - 02:00

Descripció

Antiga casa de pagès en estat de ruïna que ha estat recentment excavada. Està emplaçada en una estreta vall que forma el torrent de Raguener, sobre un petit altiplà, i pràcticament no ofereix possibilitats de conreu. Constava d'un cos de forma rectangular de 18 metres de llargada per 6,2 d'amplada, orientat a llevant. Les restes conservades, amb parets fins a uns 3 metres d'alçada, mostren una casa de pagès força senzilla, de planta baixa i un pis. A la planta baixa hi havia el celler, la cuina amb forn de pa i un trull, en una estança en part excavada a la roca. Adossat a la part exterior hi ha un petit cup de forma cilíndrica. El pis era destinat a cambres d'ús divers i dormitoris. A l'exterior es conserva una bassa que possiblement recollia les aigües de la pluja de la teulada.

Observacions:

Conserva a l'interior una pedra de molí.

L'accés és difícil a la part final, des de l'edificació anomenada "Casa Nova del Raguener". A partir d'aquí el camí està restringit per una tanca. El camí que porta cap a l'antiga casa de pagès, uns 120 m en direcció oest, pràcticament s'ha perdut.

Dins el territori del PEIN de Montserrat

Història

El topònim de Raguener, que deriva del nom germànic Ragenarius, ja consta l'any 963 i és el més antic dels que es troben documentats a l'Arxiu Històric de la vila. El topònim és utilitzat també pel torrent que s'ubica en aquesta zona. El fundador de la casa fou Pau Sastre, un pagès d'Olesa que a mitjan segle XVII la va edificar en el terreny que havia comprat el 1646 als hereus de Salvador Carreras. El va succeir en la possessió del mas el seu fill Jaume Pau Sastre, i després el seu nét Jaume Sastre. Quan aquest va morir la casa passà a la seva segona esposa, Paula Lloveras, la qual la va arrendar a diversos pagesos d'Olesa. A la mort de Paula passà al seu nét Francesc Font. El fill d'aquest, Salvador Font, fou l'últim habitant de la casa. En morir, el 1834, la casa quedà abandonada i poc després, en el registre de finques de 1848 ja apareix com a enrunada. Durant els anys 1967 i 1969 van començar els primers estudis i excavacions arqueològiques en aquesta casa, i no va ser fins els 1991-92 que es portà a terme l'excavació extensiva de tot el jaciment per part del Centre Muntanyenc i de Recerques Olesà, cosa que ha permès documentar la planta de l'edificació i recuperar una bona quantitat de materials: ceràmica vidriada i pisa, peces d'aram i monedes. Molts d'aquests materials es trobaven en un abocador que donava al torrent de Cerdanya, i que es pot situar cronològicament des de mitjan segle XVII fins al començament del XVIII.

Bibliografia

AADD (1993). "La Casa de Raguener", Centre Muntanyenc i de Recerques Olesà. Butlletí mensual, núm. 55 (abril)

MORERA, Jaume (1991). "La Casa Raguener", Centre Muntanyenc i de Recerques Olesà. Butlletí mensual, núm. 51 (desembre)

FENOY PALOMES, Eduard; SALVANS SOLEY, Mireia (2011). Pla Especial Urbanístic d'Identificació de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable susceptibles de reconstrucció i rehabilitació. Olesa de Montserrat. Urbanisme Integral i Mediambient, S.L.P.; Ajuntament d'Olesa de Montserrat, fitxa M 09

HERNÁNDEZ CARDONA, M. Àngel (1997). Les plantes i el paisatge vegetal d'Olesa de Montserrat. Col·lecció Vila d'Olesa, 6. Ajuntament d'Olesa de Montserrat; Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 229-230

VENDRANES, Gusman; RULLIER, Chantale (1996). Oli d'Olesa, la passió d'un poble. Col·lecció Vila

